

ind paa Mindretallets Anstuelser med Hensyn til Grundlaget for selve Lovforslaget, idet jeg i saa Henseende tillader mig at henvise til den Betænkning, som vi have afgivet, og til de Udtalelser, som jeg derom lod falde, den Gang Sagen var til første Behandling. Det vil af Betænkningen fremgaa, at det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke er ganske enigt med det Grundlag, hvorpaa Forslaget hviler. Deraf maa man imidlertid ikke slutte, at det Mindretal, hvortil jeg hører, skulde være enigt med det Grundlag, som er fremstillet i det Vædringsforslag, for hvilket det ærede Medlem, som nu talte, gjorde sig til Talsmand. Men paa den anden Side indrømmer jeg for mit Vedkommende, at et Mindretal i et Udvalg har Krav paa at faa grundig drøftet et andet Grundlag end Flertallets for en saa vigtig Sag, og jeg tør maaste og saa sige, at da dette af det ærede Medlem forfægtede Grundlag hviler paa en Mands Arbejde, som i højeste Grad har bekræftet sig med dette Samfundsanliggende, og som har udgivet en fortjenstfuld Bog om denne Sag, saa er i det mindste jeg af den Mening, at ogsaa denne Mand har et gyldigt Krav paa, at der fra Folketingets Side bliver taget et saadant Hensyn til de Arbejder, han har foretaget, at der vil blive Lejlighed for Udvalget til grundig at sætte sig ind i Sagen. Det kunde desuden være, at man, efter det Foredrag, som det ærede Medlem for Besje Amts 2den Valgkreds (Berg) har holdt, om end ikke vilde fravige det Grundlag, hvorpaa Udvalget har arbejdet, saa dog vilde faa Lejlighed til at forene ikke saa faa Enkeltheder baade i den ene og anden Retning med det Arbejde, som Flertallet af Udvalget hidtil har gjort. Hvad selve Lovens Titel angaar, er der en Bemærkning, som jeg gerne vilde gøre, og som jeg særlig vilde rette til den ærede Indenrigsminister. Det angaar et Udtryk, der forekommer i Lovforslagets Titel og for øvrigt ogsaa adskillige andre Steder i selve Lovforslaget nemlig Udtrykket: „under Arbejdet“. Som ærede Medlemmer ville se, har det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke stillet Vædringsforslag til de Steder, hvor dette Udtryk forekommer, dels fordi vi have set, at det vilde have sin store Vanskelighed at finde et passende Udtryk, for vor Tanke, og dels fordi vi ikke ere ganske sikre paa, om ikke det, vi tænke paa, netop er udtrykt i det Udtryk, som Lovforslaget bruger. Spørgsmaalet er nemlig — det blev ogsaa berørt af den ærede Ordfører for Flertallet — om dette „under Arbejdet“ skal forstås om den enkelte Arbejders Forhold eller om Arbejdet i

sin Helhed, og jeg er bleven noget betænkelig ved dette, da jeg ser, at Landstingsudvalget i den Betænkning, det har afgivet, gaar ud fra, saavidt jeg da kan forstaa, at Udtrykket skal bruges kun om den enkelte Mands Arbejde, idet Landstingsudvalget siger, at Lovforslaget vil kun sikre Arbejderen imod Følgerne af saadanne Ulykkestilfælde, der indtræde under Udførelsen af den paagældendes Arbejde. Det forekommer mig, at heraf fremgaar det tydelig, at i det mindste det Udvalg, som har været nedsat i Landstinget, mener, at det kun er under Udførelsen af den paagældendes Arbejde, at der kan tilkomme ham Erstatning, for saa vidt han kommer til Skade. Jeg vilde derfor sætte Pris paa at faa en Udtalelse om denne Sag af den ærede Minister, og en saadan Udtalelse, som kunde gøre det sikkert, at der angaaende dette Spørgsmaal ikke fremkom nogen Tvivl i Fremtiden. Tillige vil jeg gerne spørge den ærede Minister, om for saa vidt man gaar ud fra, at det er under Udførelsen af Arbejdet i det hele taget, ogsaa dertil kan medregnes for Eksempel de Ulykkestilfælde, som Arbejderne komme til, naar de begive sig til og fra deres Arbejdspladser, hvilket jo paa en vis Maade ogsaa maa siges at være en Følge af Arbejdet. — Jeg skal dernæst gaa over til at omtale de Vædringer, som Mindretallet har stillet; særlig skal jeg derved dvæle noget mere vidtløftig ved enkelte af dem, maaste det andet Medlem af Mindretallet saa vil dvæle noget mere vidtløftig ved andre af Vædringerne. Det første Vædringsforslag til § 1 gaar, som ærede Medlemmer ville se, ud paa, at der i Stedet for, at der, som Flertallet har foreslaaet, skal staa „ubemidlede Arbejdere, Husmænd, næringsdrivende o. s. v.“ kommer til at staa: „Arbejdere, Husmænd og ubemidlede næringsdrivende. Det er en Vædring, som Mindretallet tillægger den allerstørste Vægt, og det har oprigtig talt været Mindretallet ret uforstaaeligt, hvad Flertallet egentlig har ment med ikke at kunne gaa med til denne Vædring. Det forekommer Mindretallet, at hvis Flertallets Vædring herom bliver vedtagen, vil Loven derved faa en absolut anden Karakter end den, som baade den Kommission, der har været nedsat om denne Sag, og som selve den højtærede Regering har forudsat, at Loven skulde have. Saavidt jeg kan skønne, har det nemlig været baade Kommissionens og Regeringens, særlig den højtærede Indenrigsministers, Mening, at dette Lovforslag ikke skulde være et Stykke af en Fattiglov, om jeg saa maa sige. Det har været Kommissionens, og det har været Re-